II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2023/823

av den 13 april 2023

om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i rådets direktiv 2011/16/EU vad gäller bedömning och fastställande av upplysningars likvärdighet i ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG ([1]), särskilt artikel 8ac.7 första stycket, och

av följande skäl:

(1) Direktiv 2011/16/EU ändrades genom rådets direktiv (EU) 2021/514 ([2]) för att förbättra bestämmelserna om alla former av utbyte av upplysningar och administrativt samarbete genom att föreskriva ett obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av plattformsoperatörer.

(2) Med tanke på de digitala plattformarnas art och flexibilitet omfattar rapporteringsskyldigheten även de plattformsoperatörer, enligt definitionen i avsnitt IA punkt 4 b i bilaga V till direktiv 2011/16/EU, som bedriver kommersiell verksamhet i unionen, men som varken har sin skatterättsliga hemvist, är registrerade, eller har sin företagsledning eller ett fast driftsställe i en medlemsstat (utländska plattformsoperatörer). Detta säkerställer lika villkor för alla digitala plattformsoperatörer oavsett etableringsort och förhindrar illojal konkurrens inom unionen.

(3) I direktiv 2011/16/EU föreskrivs åtgärder som avser att minska den administrativa bördan för utländska plattformsoperatörer och för medlemsstaternas skattemyndigheter, i fall där lämpliga arrangemang finns som säkerställer att likvärdiga upplysningar utbyts mellan en jurisdiktion utanför unionen och en medlemsstat.

(4) Enligt artikel 8ac.7 första stycket i direktiv 2011/16/EU ska kommissionen, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, fastställa huruvida de upplysningar som en medlemsstat kommer att motta automatiskt är likvärdiga med de upplysningar som anges i avsnitt III punkt B i bilaga V till det direktivet. I artikel 8ac.7 föreskrivs också att samma förfarande ska gälla när det är nödvändigt att fastställa att upplysningarna inte längre är likvärdiga.

(5) I denna förordning fastställs kriterier för bedömning och fastställande av i vilken mån den nationella lagstiftningen i en jurisdiktion utanför unionen och ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen säkerställer att de upplysningar som den medlemsstaten kommer att motta automatiskt gäller den verksamhet som omfattas av direktiv 2011/16/EU och är likvärdiga med de upplysningar som krävs enligt rapporteringsreglerna i det direktivet.

([1]) EUT L 64, 11.3.2011, s. 1.
([2]) EUT L 104, 25.3.2021, s. 1.

(6) På internationell nivå offentliggjorde Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) den 3 juli 2020 modellregler för plattformsoperatörers rapportering med avseende på säljare i delnings- och gigekonomin ([3]) (*modellregler*) och den 22 juni 2021 en frivillig modul som utvidgar modellreglerna till försäljning av varor och uthyrning av transportmedel ([4]) (*frivillig modul*). Modellreglerna och den frivilliga modulen är inte en minimistandard och jurisdiktioner kan därför genomföra dem på andra sätt. Kommissionen måste därför från fall till fall bedöma den nationella lagstiftning som införlivar modellreglerna och den frivilliga modulen i en jurisdiktion utanför unionen för att fastställa i vilken mån den verksamhet som omfattas av och de upplysningar som krävs enligt rapporteringsreglerna i den nationella lagstiftningen är likvärdiga med den verksamhet som omfattas av direktiv 2011/16/EU och med de upplysningar som krävs enligt det direktivet. Det bör även i fortsättningen vara möjligt att när så är lämpligt fastställa likvärdighet avseende ett bilateralt instrument eller om utbytesförbindelserna med en enskild jurisdiktion utanför unionen och dess nationella lagstiftning.

(7) Bedömningen och fastställandet av sådan likvärdighet bör ske på ett sätt som säkerställer att medlemsstaterna mottar de nödvändiga upplysningarna och som förhindrar en alltför stor börda för de plattformsoperatörer som redan har rapporterat de relevanta upplysningarna i en jurisdiktion utanför unionen. Kommissionen bör därför göra bedömningen i enlighet med motsvarande kriterier, enligt definitionen i artikel 8ac.7, och med vederbörlig hänsyn till de frivilliga undantag som erbjuds enligt modellreglerna och den frivilliga modulen.

(8) Europeiska datatillsynsmannen har hörts om de åtgärder som föreskrivs i den här förordningen i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([5]).

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för administrativt samarbete i fråga om beskattning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kriterier för bedömning och fastställande av likvärdighet

Kommissionen ska tillämpa de kriterier som anges i artiklarna 2–7 i denna förordning när den fastställer huruvida de upplysningar som måste utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdig, i den mening som avses i avsnitt I punkt A.7 i bilaga V till direktiv 2011/16/EU, med de upplysningar som anges i avsnitt III punkt B i bilaga V till det direktivet.

Artikel 2

Rapporteringsskyldig plattformsoperatör

1. Kommissionen ska bedöma definitionerna av *rapporteringsskyldig plattformsoperatör* i den nationella lagstiftningen i en jurisdiktion utanför unionen och enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och jurisdiktionen utanför unionen, för att fastställa deras likvärdighet med definitionerna i avsnitt I punkterna A.1–A.4 i bilaga V till direktiv 2011/16/EU.

([3]) OECD (3 juli 2020), Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy (Inte översatt till svenska).

([4]) OECD (22 juni 2021), Model Reporting Rules for Digital Platforms: International Exchange Framework and Optional Module for Sale of Goods (Inte översatt till svenska).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

2. Om en jurisdiktion utanför unionen inte anser att en plattformsoperatör som förmedlar tillhandahållandet av berörda verksamheter, och för vilken den sammanlagda ersättningen på plattformsnivå under det föregående kalenderåret var mindre än 1 miljon EUR eller mindre än ett belopp som ungefär motsvarar 1 miljon EUR i den jurisdiktionens lokala valuta, är en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, ska ett fastställande av likvärdighet endast tillämpas på rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer enligt definitionen i den nationella lagstiftningen i den berörda jurisdiktionen utanför unionen.

Artikel 3

Rapporteringspliktiga säljare

Kommissionen ska bedöma definitionerna av *rapporteringspliktiga säljare* i den nationella lagstiftningen i en jurisdiktion utanför unionen och enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och jurisdiktionen utanför unionen, för att fastställa deras likvärdighet med definitionerna i avsnitt I punkterna B.1–B.4 och C.1–C.2 i bilaga V till direktiv 2011/16/EU.

Artikel 4

Berörd verksamhet

1. Kommissionen ska bedöma definitionerna av *berörd verksamhet* i den nationella lagstiftningen i en jurisdiktion utanför unionen och enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och jurisdiktionen utanför unionen, för att fastställa deras likvärdighet med definitionerna i avsnitt I punkterna A.8, A.10, A.11 och C.9 i bilaga V till direktiv 2011/16/EU.

2. Om den nationella lagstiftningen i en jurisdiktion utanför unionen inte inkluderar en eller flera av de berörda verksamheter som definieras i avsnitt I punkt A.8 i bilaga V till direktiv 2011/16/EU som en berörd verksamhet, ska ett fastställande av likvärdighet endast tillämpas på upplysningar om en berörd verksamhet som definieras i den nationella lagstiftningen i den jurisdiktionen utanför unionen.

Artikel 5

Förfaranden för kundkännedom

Kommissionen ska bedöma förfarandena för kundkännedom i den nationella lagstiftningen i en jurisdiktion utanför unionen och enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och jurisdiktionen utanför unionen, för att fastställa deras likvärdighet med förfarandena för kundkännedom i avsnitt II i bilaga V till direktiv 2011/16/EU och definitionerna i avsnitt I punkterna C3–C7 i bilaga V till det direktivet.

Artikel 6

Rapporteringskrav

Kommissionen ska bedöma rapporteringskraven i den nationella lagstiftningen i en jurisdiktion utanför unionen och enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och jurisdiktionen utanför unionen, för att fastställa deras likvärdighet med rapporteringskraven i avsnitt III punkterna A.1, A.2, A.5, A.6 och A.7 samt punkt B i bilaga V till direktiv 2011/16/EU och definitionerna i avsnitt I punkterna C3–C8 i bilaga V till det direktivet.

Artikel 7

Faktiskt genomförande

Kommissionen ska bedöma reglerna och de administrativa förfarandena i den nationella lagstiftningen i en jurisdiktion utanför unionen och enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och jurisdiktionen utanför unionen, för att säkerställa det faktiska genomförandet och efterlevnaden av förfarandena för kundkännedom och rapporteringskraven samt för att fastställa deras likvärdighet med bestämmelserna i avsnitt IV punkterna A–D i bilaga V till direktiv 2011/16/EU.

Artikel 8

Fastställande av likvärdighet

Om de kriterier som avses i artikel 1 och som bedömts i enlighet med artiklarna 2–7 är uppfyllda ska de upplysningar som måste utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaten och den berörda jurisdiktionen utanför unionen anses vara likvärdig. Detta fastställande av likvärdighet ska gälla för samma avtal mellan de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat och den berörda jurisdiktionen utanför unionen.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.2 ska en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, enligt definitionen i avsnitt I punkt A.4 b i bilaga V till direktiv 2011/16/EU, som inte anses vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt den nationella lagstiftningen i den relevanta jurisdiktionen utanför unionen vara skyldig att registrera sig hos och rapportera upplysningar till en enda medlemsstat i enlighet med artikel 8ac.4 och avsnitt IV punkt F.1 i bilaga V till direktiv 2011/16/EU.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.2 ska en rapporteringsskyldig plattformsoperatör, enligt definitionen i avsnitt I punkt A.4 b i bilaga V till direktiv 2011/16/EU, som underlättar bedrivandet av sådana berörda verksamheter som inte anses vara en berörd verksamhet enligt den nationella lagstiftningen i den relevanta jurisdiktionen utanför unionen vara skyldig att registrera sig hos och rapportera upplysningar om rapporteringspliktiga säljare med avseende på sådan berörd verksamhet till en enda medlemsstat i enlighet med artikel 8ac.4 och avsnitt IV punkt F.1 i bilaga V till direktiv 2011/16/EU.

Artikel 9

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 april 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande